

سرکوب و هراس سرمایه!

بهزاد سهرابی

سه شنبه ۲۷ اسفند ۱۳۸۷

با شروع و تداوم مبارزات کارگران و ایستادگی در مقابل بی حقوقی های موجود، و نیز فشارهای لجام گسیخته سرمایه داری دراستثمار و هجوم به زندگی و معیشت کارگران، ما شاهد اعتراضات گسترده ای از طرف کارگران بوده و هستیم.

فعالین و پیشروان طبقه کارگر به مثابه بخش جدائی ناپذیر این جنبش، همگام و همسوبا کارگران در راستای سازماندهی این اعتراضات، نقش تاریخی و طبقاتی خود را در حد توان و با توجه به حضور کارگران به اجرا گذاشته اند. اعتصاب، تجمع، اعتراض و ... در جواب به مناسبات ظالمانه و تمامی مناسبات کنونی، و خواست ایجاد تشکل های طبقاتی کارگری، امری روتین و همیشگی پیشروان کارگری در این عرصه از پیکار بوده است.

ایجاد تشکل کارگران سندیکای شرکت واحد به نیرو و حمایت و پشتیبانی کارگران آن مرکز در راستای ایجاد تشکل مربوطه و پافشاری به این حقانیت که "تشکل حق مسلم ماست" اولین گام موثر در پیشروی جنبش کارگری در راستای ایجاد تشکل های کارگری، با اتکا به نیروی طبقاتی را عملی ساخت.

اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، در دفاع از مطالبات خود و برخورد های سرکوب گرایانه پلیس در مقابل اعتراضات آنان، پیشروان و فعالین کارگری نیشکر هفت تپه را مصمم نمود که تنها راه پیشروی در آینده در دست یابی به مطالبات به حق خود، با ایجاد تشکل کارگری و استحکام و همبستگی طبقاتی کارگران امکان پذیر میباشد و لا غیر. این امر با استفاده از تجارب و دستاوردهای تاکنونی جنبش کارگری در دستور کار قرار گرفته شده و کارگران پر شور نیشکر هفت تپه توانستند با توجه به موانع موجود، این مهم را به انجام برسانند.

این امر خطیر تحقق یافت و با اعلام "سند یکای کارگران نیشکر هفت تپه" یک بار دیگر جنبش کارگری ایران، جان تازه ای گرفت و باور به نیروی طبقاتی را، حیاتی دیگر بخشید.

ایجاد این تشکل، نه امر ساده ای بوده و نه ادامه روند این تشکل می تواند، بدون موانع جدی و با توجه به شرایط موجود به روند کار خود ادامه دهد. چرا که، با شروع اولین اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه، دستگیری نمایندگان و پیشروان و فعالین آنان تا به امروز همچنان ادامه داشته است.

بازداشت نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه، دادگاهی و محاکمه آنان به دلیل دفاع از خواست و منافع طبقاتی، تنها و تنها مهر و نشان از آن دارد که تمامی اعوان و انصار سود پرست سرمایه داری، از اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران، از پیشروی این جنبش در تمامی سطوح مختلف آن، از آگاهی طبقاتی کارگران، شبجی را خواب می بینند که این شبج تمامی پایه های آنان را به لرزه در خواهد آورد.

دستگیری، زندان، شلاق، ارباب، تهدید، اخراج و تعقیب فعالین کارگری اشکال مختلفی است که حامیان سرمایه

در دفاع از منافع سود پرستانه خود، هرروزه در ابعاد گسترده ای، به آن دامن زده و بیشک تا آن هنگام که کارگران در ابعاد وسیعی، به نیرو و توان واقعی خود باور نداشته باشند، این گونه فشارهای پلیسی در صور گوناگون آن روی خواهد داد.

با اتحاد و همبستگی و حمایت های همه جانبه کارگران در راستای ایجاد تشکل های خود ساخته و رادیکال کارگری است که می توانیم این دوره گذار را پشت سر نهاده تا جنبش کارگری بتواند فاز نوینی از مبارزات طبقاتی را پیش رو داشته باشد.

امروز طبقه کارگر برای دست یابی به خواست و مطالبات خود باید با ارزیابی دقیق از مبارزه و دست آوردهای تا کنونی، نقشه عمل های بعدی را با دقت و پختگی، مد نظر داشته باشد تا در هر شرایط با مکانیزم های لازم گام های بعدی را بردارد.

پس برای ایجاد و تثبیت حق تشکل، باید از فعالین و نمایندگان کارگری با تمام توان دفاع و به دستگیری این پیشروان کارگری اعتراض و آزادی فوری آنان را خواستار شد.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی!

بهزاد سهرابی. اسفند ۸۷